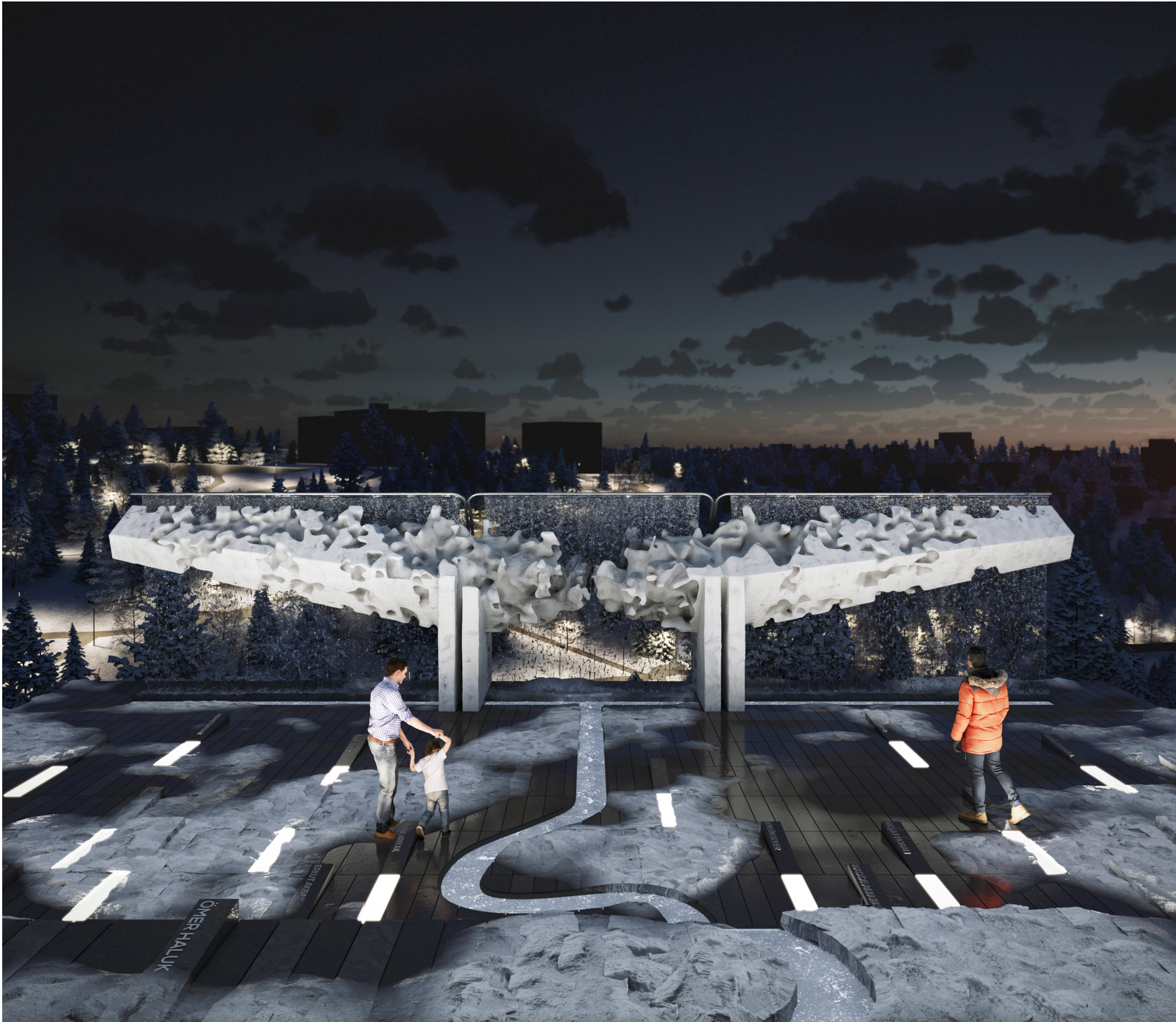
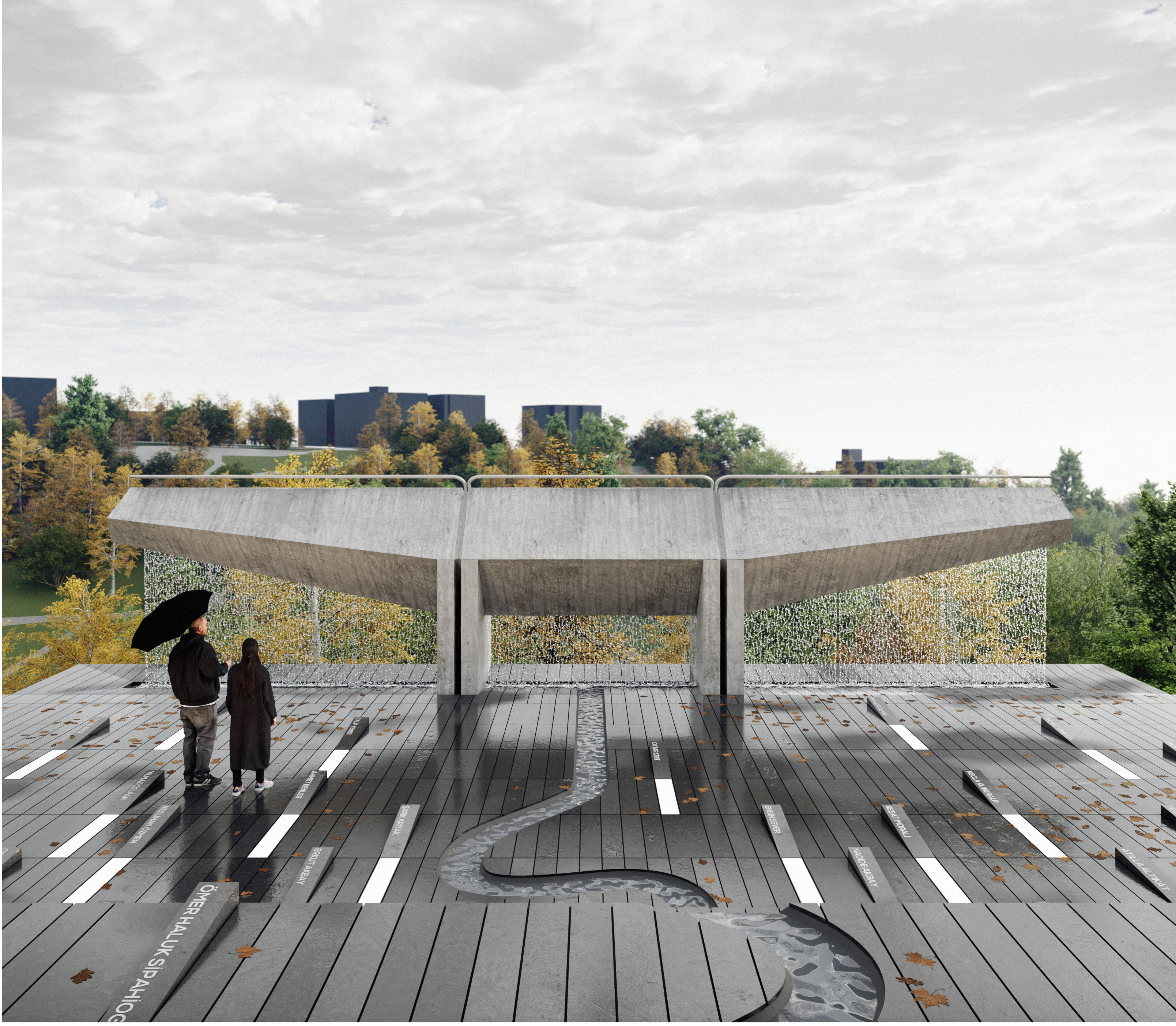

YONTU:

Bir anıt nedir ki, zamana karşı hatırayı kurtarma çabasında başka?

James E. Young'a göre anma eyleminin pasif bir nesne formunda hayat bulması, hatırlatmanın aksine, "unutulmaya mahkum" olduğudur.

Gerçek hafıza donuk değildir. Dinamiktir, yer ve şekil değiştirir, silinir, yeniden belirlir—yaşar. Geçmişî taşı hapsedmeye çalışan geleneksel anıt anlayışına karşılık bu anıt, başka bir pozisyon almaktadır: Hatırlamanın, tıpkı doğa gibi, sürekli bir değişim olduğuna.

Bir metafor olarak aşınma

Merkezde, iki ayak üzerinde hafifçe yükseltilmiş büyük, soyut bir kumtaşı bloğu duruyor. Üst kısımdan galvaniz borularla gelen su, taş şekil veren ustanın bıraktığı en küçük keski izlerini buluyor, orarlardan akıyor. Bu ilk yaralar, keskin ve bilinçli darbeler, tasarıma şekil verecek dinamik süreç başlangıç noktası oluyor. Onlarca yıl içinde su, bu izleri oluklara, kanallara, açık yarıklara dönüştürerek anıta şekil verecek. İlk 50 yıl içinde büyük boşluklar görünür hale gelecek; bir yüzyıl içinde ise kumtaşının ortası tamamen aşınarak arkadaki manzaraya açılan bir pencereye dönüşecek.

Bu yavaş kayboluş bir yıkım değil—bir ifşa.

Aşınma burada güçlü bir metafora dönüşüyor: hafızanın durağanlık ile değil, sürekli yeniden şekillenerek hayatta kaldığını anlatıyor. Tıpkı uğradıkları şiddet anlarının çok ötesinde hatırlanan diplomat şehitler gibi, taş da ilk darbelerinin izlerini taşıyacak—zamanla büyüyen, yumuşayan ve derinleşen izler.

Aşınma bir tanıklık eylemine dönüşüyor.

Doğa her travmayı, her hareketi, her insan izini hatırlar. Fakat onları dönüştürerek, değiştirerek kendi parçası haline getirir. Hafıza da böyle yaşar: değişerek, çoğalarak, akarak.

Tasarım Kararları ve Mekansal Kurgu:

Bu kavramsal yaklaşım, projenin her aşamasında mekânsal bir dile dönüştürülmüştür.

Monoblok:

İki ayak üzerinde yükselen, soyut geometrik formdaki kumtaşı bloğu, zamanla doğanın etkisiyle biçim değiştirecek bir malzeme olarak seçilmiştir. Galvaniz borularla getirilerek damlatılan su, taş yüzeyine ince bir akışla bırakılır. Monobloğu şekillendiren keski izlerinden sızarak taşın iç yapısına işler ve zaman içinde bu izleri büyütürken yeni boşluklar oluşturur. Statik bir obje değil, zaman içinde değişen, şekil değiştiren dinamik bir objedir.

